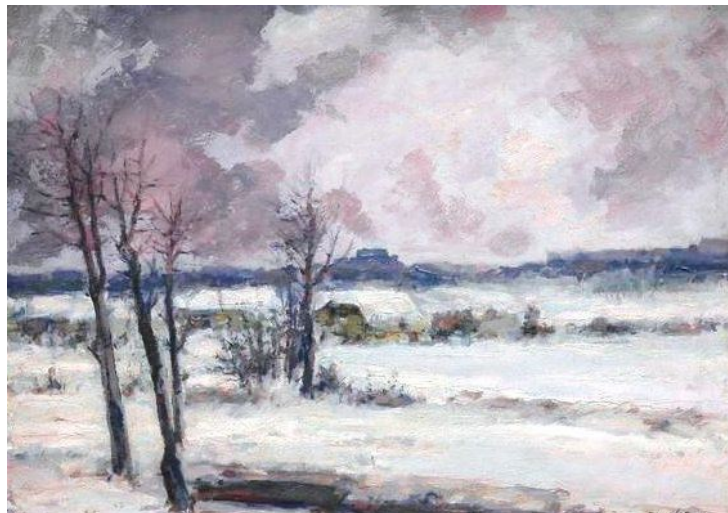


FLORIÁN



Informační zpravodaj městyse Lázně Toušeň



Čeněk Choděra: Zima v Polabí, olej na kartonu 35x50, 1936

krásku akvarelů a samozřejmě jejich pozornost upoutal malířský stojan s olejem na plátně. Společně si pročetly údaje z malířova života, počítaly, jestli je pan Choděra spolužaček Lucinky a Aničky Choděrových dědeček, pradědeček či prapradědeček...

Závěrem uměleckého zážitku byla pak pěší cesta do Toušeň podle Labe, kde v dětech doznívaly vzpomínky na obrazy, dívaly se na řeku a její okolí tak trochu očima malíře. Dnes už u jména Čeněk Choděra nevyvstane v mysli dětí pamětní deska, ale reálný člověk, jehož dílo mohly spatřit na vlastní oči.

Mgr. Ludmila Černá

Objevování rodáka

Až do začátku října bylo pro řadu toušeňských dětí jméno Čeněk Choděry spojeno pouze s pamětní deskou u vchodu Lázeňské vinárny. Tuto skutečnost změnila návštěva výstavy v Oblastním muzeu v Brandýse nad Labem. Dosud neznámé jméno toušeňského malíře začalo promlouvat k dětem z expozice v Arnoldinovském domě. Bylo nesmírně zajímavé pozorovat děti 4. a 5. ročníku při studování detailů na obrazech z míst jim důvěrně známých. Pozastavovaly se před pohledy na Labe u Toušeň, přemýšlely, z kterého místa malíř shlížel, aby zachytil pomíjivou krásu přírody. Rozmlouvaly mezi sebou, kde asi mohly vidět ten namalovaný kostel na kopci, v němž brzy rozpoznaly pohled na kostel sv. Jakuba v Zápech. Pečlivě prohlížely detaily pohlednic, uznalými komentáři chválily pana malíře za přesnost v reálných kresbách i průzračnou čistotu barev.

Děti se zde také seznámily s různými výtvarnými technikami. Některé z nich znaly z hodin výtvarné výchovy, jiné ještě ve svém tvoření nezažily – obdivovaly kresby uhlím, zastřenou

Vážení spoluobčané,

čas Vánoc se nezapřítelně blíží. Dovolte mi nám popřát Vám i za úřad městyse šťastné a veselé Vánoce, spoustu vánoční pohody a dáreků pod stroměčkem. Do nového roku 2016 přeje všem občanům, aby byl úspěšný a plný jen kladných prožitků.

Zároveň mi dovoluji pozvat Vás na adventní akce, které začínají v neděli 29. listopadu v 16.30 rozsvícením vánočního stromu na Floriánském náměstí, pokračují v neděli 6. prosince v sokolovně ve 14.00 pohádkou a mikulášskou nadílkou a v 18.00 promítáním videa, v neděli 13. prosince v 17.00 z Floriánského náměstí průvodem světél sv. Lucie a v úterý 15. prosince v 17.00 ve Slatinných lázních vánoční besídkou Myšáka a v 18.00 ve Skleněné vile vánoční výstavou prací žáků základní školy. V závěru adventu zve úřad městyse na 17. prosince ve 14.00 seniory k setkání ve Slatinných lázních, kde vystoupí žáci základní školy, na sobotu 19. prosince v podvečer připravuje místní chrámový sbor vystoupení v kostele sv. Floriana a na 22. prosince od 17.00 si Vás dovoluji pozvat na již tradiční setkání se starostou ve Skleněné vile. Přijďte posedět, odpočinout si od předvánočního shonu, popovídat si a dát si trochu svařeného vína.

Ing. Luboš Valehrach, MBA, starosta

Ráj toušeňských čtenářů v roce 2015

Obecní knihovna je umístěna v přízemí Skleněné vily. V uplynulém roce ji mohli pravidelně navštěvovat čtenáři i ostatní zájemci vždy v úterý odpoledne. Knihovna se řídí knihovnickým řádem.

Knihovna nabízí jak vlastní knižní fond, tak výměnný fond ze dvou spádových knihoven: z Mladé Boleslavi a Brandýsa n/L. O aktualizaci a inventarizaci našeho knižního fondu se stará knihovna brandýská. Inventarizace proběhla v letošním roce, staré knihy byly vyřazeny a nahrazeny novými. Nyní si mohou čtenáři vybrat přibližně z tisíce různých titulů. Vedle knih jsou v nabídce také různé časopisy, pravidelně docházejí *Květy a ABC*, některé bývají součástí výměnných souborů. V knihovně je k dispozici *studijní místo a kopírka* (formát A3, A4). Také je zde možno zakoupit toušeňskou turistickou známku a publikace vydané obecním úřadem (*Průvodce městysem, Kolonáda, Tucet příběhů, Listiny a kroniky*). Přehled cen najdete na straně 12.

K 31. říjnu 2015 bylo evidováno 78 čtenářů, knihovnu jich alespoň jednou v tomto roce navštívilo 54. Faktické číslo návštěv je ale vyšší, protože na jednu registraci si často půjčuje celá rodina. Není výjimkou, že knihovnu navštíví i lázeňští hosté, kteří rovněž nejsou do celkového počtu zahrnuti. Za uplynulé období bylo celkem půjčeno 1239 kusů titulů (knih a časopisů).

Ivana Studničková, radní městyse Lázně Toušeň, knihovnice

Upozornění občanům / Úklid sněhu

Úřad městyse žádá obyvatele, aby v zimním období neparkovali na místních komunikacích mimo vyhrazená parkovací místa. Zaparkovaná vozidla v případě sněhové kalamity ztěžují či znemožňují odhrovnání sněhu. Upozorňujeme, že úřad městyse nenesou žádnou odpovědnost v případě poškození zaparkovaných vozidel shrnovacím pluhem.

ÚM

Prosíme, hradte až po 1. lednu 2016

Poplatek za odpad

Poplatek za svoz, zneškodňování a likvidaci komunálního odpadu pro rok 2016 se nemění a je stanoven na částku **700 Kč za občana a rok**. Poplatek je zpravidla vybírán dohromady za všechny členy domácnosti. Povinnost hradit poplatek v městysi Lázně Toušeň mají všichni občané, kteří zde mají trvalý pobyt (jsou zde trvale hlášeni) a cizinci s dlouhodobým pobytem. Platit poplatek musí také vlastníci staveb pro individuální rekreaci, bytů a domů, kde není nikdo trvale hlášen (platí 1000 Kč). Od poplatku je osvobozeno třetí a další neproleté dítě v rodině. Poplatek musí být uhrazen do 31. 3. 2016. Do té doby budou odpady vyváženy také s vylepenou loňskou nálepkou.

Preferujeme platbu poplatku **bankovním převodem**. Po zaplacení poplatku na bankovní účet městyse Vám úřad doručí kontrolní nálepkou o zaplacení poplatku poštou do Vaší domovní schránky. Odpadá tak nutnost návštěvy úřadu. Nálepky na popelnice budou distribuovány vždy koncem měsíce (nikoli ihned po úhradě). Pokud budou občané chtít, mohou si samozřejmě kontrolní nálepkou po úhradě vyzvednout na úřadu.

Platbu poukažte na účet číslo: **2600 299 789 / 2010** (Fio banka a.s.)

Konstantní symbol: 1318

Variabilní symbol: Vaše číslo popisné

(je **NUTNÉ** vyplnit!!!)

Specifický symbol: 2016077

Informace (text) pro příjemce: uveďte příjmení jednoho člena domácnosti (vlastníka domu, správce). Je-li pod č.p. více domácností (bytů) platících odděleně, uveďte i číslo bytu či jinou identifikaci plátce. Zvláště důležité je přesně identifikovat plátce tam, kde pod jedním číslem popisným bydlí více samostatných rodin.

Částka: odpovídá násobku 700 Kč a počtu členů domácnosti.

Poplatek lze hradit **výjimečně také v hotovosti** na úřadě městyse v úředních hodinách pokladny (středa 8 – 9 hodin). Tento způsob platby je určen pro občany bez bankovního účtu.

Poplatek za psa

Opět je preferována platba bankovním převodem, platba v hotovosti je možná jen výjimečně. Poplatek je splatný ve lhůtě do 31. 3. 2016, pokud činí poplatek více než 600 Kč, lze hradit i ve splátkách, polovinu do 31. 3. 2016 a druhou polovinu do 30. 6. 2016.

Poplatek se platí ve výši:

a) **standardní plátce:** za prvního psa 300 Kč, za druhého a každého dalšího psa téhož držitele 450 Kč

b) **důchodce,** jehož jediným příjmem je starobní, invalidní, vdovský, nebo vdovecký důchod, popřípadě poživatel sirotčího důchodu: za prvního psa 120 Kč, za druhého a každého dalšího psa držitele 200 Kč.

c) pokud slouží **pes k podnikání,** nebo k samostatné výdělečné činnosti: poplatek činí 700 Kč

Platbu poukažte na účet číslo: **2600 299 789 / 2010** (Fio banka a.s.)

Konstantní symbol: 1318

Variabilní symbol: číslo popisné

Specif. symbol: 2016088 (standardní plátce)

2016089 (důchodce)

2016087 (podnikatel)

Informace (text) pro příjemce:

jméno držitele psa a bydliště držitele, počet psů

Správně a úplně vyplněné údaje umožňují rychlou a řádnou identifikaci. Proto prosíme o pečlivé doplňování údajů.

Platby za odpady a psa pečlivě rozděľujte! Vyhnete se tak nutnosti uvádět věci na pravou míru poté, co budete vyzváni k hrazení nezaplaceného poplatku. Pokud bude platba obou poplatků provedena najednou, bude částka vnímána jako přeplatek toho kterého poplatku, pod jehož specifickým symbolem bude platba provedena. Na druhém poplatku zůstane nedoplatek.

ÚM

Usnesení zastupitelstva

Zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň na svém zasedání dne 14. října 2015 **přijalo** tato usnesení:

Usnesení č. 2015/4.1.

Zastupitelstvo městyse schvaluje program zasedání zastupitelstva

Usnesení č. 2015/4.2.

Zastupitelstvo městyse schvaluje obecně závaznou vyhlášku městyse Lázně Toušeň č. 2/2015, o zákazu stanování, nocování a rozděľávání ohňů na některých veřejných prostranstvích.

Usnesení č. 2015/4.3.

Zastupitelstvo městyse se připojuje k Memorandu k realizaci cyklistické trasy s názvem "Cyklostezka krajinou Bohumila Hrabala" a pověřuje starostu k jeho podpisu.

Usnesení č. 2015/4.4.

Zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň schvaluje uzavření břemenné smlouvy k pozemku p.č. 856/5 na část o výměře 52 m² ve prospěch obcí Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, Kostelec nad Labem, Zápy a Záryby.

Usnesení č. 2015/4.5.

Zastupitelstvo městyse Lázně Toušeň schvaluje uzavření břemenné smlouvy ve prospěch městyse Lázně Toušeň k pozemkům p.č. 510 a p.č. 496/2 v k.ú. Zápy, p.č. 1299/2, p.č. 1444/3, p.č. 1299/12, p.č. 1299/9, p.č. 1299/3, p.č. 1282/2, p.č. 1446/1, p.č. 1534/6 v k.ú. Kostelec nad Labem, p.č. 62/1, p.č. 839 v k.ú. Záryby, p.č. 1379, p.č. 779/2, p.č. 779/3, p.č. 749/3, p.č. 749/5, p.č. 1110/5, p.č. 1956/2, p.č. 1952/2, p.č. 1075/1, p.č. 1284/1, p.č. 1950, p.č. 1941 v k.ú. Brandýs nad Labem.

Usnesení č. 2015/4.6.

Zastupitelstvo městyse schvaluje uzavření dodatku č. 1 ke Smlouvě o spolupráci a partnerství ze dne 11.11.2008 mezi obcemi Lázně Toušeň, Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, Zápy, Záryby a Kostelec nad Labem

Usnesení č. 2015/4.7.

Zastupitelstvo městyse souhlasí prodejem pozemku p.č. 1346 o výměře 18 m² v k.ú. Lázně Toušeň za cenu 18.000 Kč.

Usnesení č. 2015/4.8.

Zastupitelstvo městyse souhlasí odkupem pozemku p.č. 662/16 o výměře 7 m² v k.ú. Lázně Toušeň za cenu 1,- Kč.

Usnesení č. 2015/4.9.

Zastupitelstvo městyse souhlasí s přijetím dotace ze Středočeského Fondu cestovního ruchu pod evid.č. FCR/OCR/024635/2015 ve výši 100.000 Kč.

Usnesení č. 2015/4.10.

Zastupitelstvo městyse schvaluje uzavření Smlouvy o úhradě neinvestičních nákladů na provoz mateřské školy s obcí Káraný.

Usnesení č. 2015/4.11.

Zastupitelstvo městyse bere na vědomí zprávu MPČ o činnosti za roky 2012 – 2015

Usnesení č. 2015/4.12.

Zastupitelstvo městyse pověřuje radu městyse přípravou koncepce obecní policie městyse Lázně Toušeň

ÚM

Oprava z minulého čísla: Velikonoční prázdniny pro školní rok 2015 - 2016 připadnou na čtvrtek 24. března a pátek 25. března 2016.

red

Sváteční dny

Den české státnosti

– připomínáný na výročí mučednické smrti svatého knížete Václava 28. září, má rozměr duchovní i světský. K obojímu jsou celé skříně knih. Toušeň je s místem dějnotvorné bratrovraždy ve **Staré Boleslavi** propojena nejen zmínkou ve vlastním životopise Karla IV. a nejen rozbořením toušeňského hrádku na stavbu staroboleslavských švédských opevnění za třicetileté války. Na jedinečná historická místa se dnes z našeho městyse vypravují žáci i rodiče, máme dokonce svou průvodkyni, a z toušeňských oken a střech vidíme věže staroboleslavských kostelů, kde jsou tři kříže zhotovené z dubových trámů – pozůstatků toušeňských mostů: jeden pro svatováclavské poutní mše a pro mši papežskou, druhý pro kostel svatého Klimenta, třetí pro kapli blahoslaveného císaře Karla I. Poutníky povznáší duchovní rozechvění při modlitbách, vigíliích a nešporách, mládež zabavují kapely, kejklíři a ohňostroje, milovníky hudby lákají sólisté, orchestry a sbory (i s toušeňskými hlasy). Velkolepý program pro tisíce návštěvníků vrcholí přímým televizním přenosem mše pod širým nebem na náměstí.

Snad že byla letošní národní svatováclavská pouť třináctá, snad že nad ránem nastalo úplné zatmění Měsíce, pořadatele potkala nepřízeň okolností při dobrém úmyslu poprvé utčit přivezení vzácné relikvie – lebky svatého Václava – také důstojným průvodem. Hradební eskorta, vzdávající poctu i ochranu hlavě státu, byla příliš rychlá nejen pro toušeňské baráčníky. A tak nastal...

red (kresba: *Jakub Maliňák*, žák 3. třídy)



Úprk za lebkou

Na počátku bylo pozvání: Městský úřad zve všechny spolky do průvodu, který v rámci letošních oslav doprovodí svatováclavskou relikvií do Staré Boleslavi. Sraz pod zámekem 27. 9. v 18.30 hod.

Každoroční návrat lebky sv. Václava do boleslavského kostela je výjimečnou kulturní a církevní událostí a nápad s průvodem ji určitě obohatí o další společenský prvek. Stává se ovšem, že i některé sebelepší nápady mají svá úskalí.

V 18.30 na stanovišti bylo pouze vozidlo městské policie a strážníci pozorovali hloučky navracejících se lidí z boleslavské pouti. Ani po půlhodině se nic nezměnilo, most přes Labe byl nadále pro dopravu uzavřen a pár skupinek postávalo spíše ze zvědavosti pod zámeckou zdí. Slunce už se dávno skrylo za brandýské domy, přicházel chladný podvečer. Během několika příštích minut se však seřaditě zcela zaplnilo lidmi a ulic od Božího oka přicházeli další.

Hlavní pořadatel nás tlampačem přivítal a sdělil první informace: „Nevíme, zda už vozy s relikvií vyjely z Prahy, musíme však být připraveni a průvod nyní seřadíme. Zcela vpředu pojedou Selská jízda na koních, za ní půjdou hasiči, následují baráčníci s prapory, za nimi skauti, sportovní spolky a nakonec myslivci se psy.“ Podle pokynů jsme vytvořili čtyřstupy, odněkud příklusala Selská jízda, nádherní urostlí hnědáci a jezdci v oprýmovaných modrých kabátcích se rázem stali centrem pozor-

nosti. Seřazený průvod se opět rozvolnil, každý chtěl ulovit snímek krásných zvířat a ani historické baráčnícké prapory neušly pozornosti fotografů. Tlampač se opět ozval: „Přátelé, relikvie už se blíží po dálnici a je doprovázena početnou skupinou motorek. Počítejte s tím, že pochod do Boleslavi bude svižný, musíme jim stačit. Půjdeme pravou polovinou vozovky, levá musí zůstat volná pro případný průjezd sanitek!“ Už aby tady byli, nohy jsou ztuhlé chladem a dlouhým čekáním, alespoň se zahřejeme.

Bylo deset minut před dvacátou a z tlampače zněly poslední pokyny: „Konvoj s relikvií sjíždí z dálnice, za chvíli jsou tady, na kraji mostu zastaví a my se rychle zařadíme. Utvořte stanovené formace a počítejte s tím, že doprovodné motocykly mohou jet minimální rychlostí 5 km, možná vyšší, jinak padají. Musíme se přizpůsobit a rychle vyrazit!“ Vzápětí houstnoucí šero rozsekla světla modrých majáků a burácení motocyklů. Zastavení bylo velice krátké, zřejmě byl ohrožen časový limit. Selská jízda rychlý nástup zachytila, s odstupem též hasiči s dobrou fyzickou. Horší to bylo s baráčníky, mladší s prapory dobíhali, starší i přes velkou snahu zaostávali a průvod se roztáhl. Zbytek silně připomínal houf dohánějící autobus a další vlakové spoje. Motorky zmizely daleko vpředu, zřejmě jim nikdo minimální rychlost nesdělil, užaslí diváci na chodníku nechápali, kam se ti zadýchaní po silnici tak ženou. Průvod už ztratil jakoukoli formaci,

někteří účastníci to vzdávali a za chodníkem se chytali mostního zábradlí, aby se vydýchali. Zbylí nemluvíli, šetřili s dechem a přemýšleli, jak dlouho to tempo ještě vydrží.

Do toho přišel další zádrhel. Ti krásní, zřejmě dobře živení koně vpředu, se bůhvíproč rozhodli přizdobit vozovku, no jak to slušně říci, svými kobylinci. První řady to ještě zaregistrovaly, další už se klouzaly a v té tmě se málokomu podařilo tomu nadělení vyhnout. Ale kde si otřete botu na dokonalé vozovce bez chomáče trávy? Nezbývalo, než zatnout zuby a doufat, že rychlým pochodem to z boty opadá.

Za pár okamžiků jsme byli na posledním boleslavském mostě. Selská jízda už předala věnec a vracela se zpět. Poťouchlí koně už nám nepřipadali tak krásní, ale byla naděje, že poslední úsek po dlažebních kostkách už bude bez následků.

Před kostelem sv. Václava bylo plno, dál se průvod nedostal. Zatímco dobíhali poslední účastníci, někde vpředu přenášeli vzácnou relikvií za chrámové zdi. Počkali jsme na ty, které jsme cestou poztráceli a pomalu, volným krokem jsme se vraceli zpátky. Nevím, zda někdo změřil rychlost večerního průvodu do Staré Boleslavi, ale když budeme poctivě trénovat, příště by to mohlo být určitě lepší!

účastník průvodu J.K., r.b.
foto Kamil Voděra



Pocit domova

Proslov Ing. Ondřeje Ivanky, vnuka akademického malíře Čenka Choděry, při vernisáži výstavy v Oblastním muzeu v Brandýse nad Labem 17. září 2015:



Můj dědeček Čeněk Choděra patřil k těm mým nejbližším, které jsem nepoznal, nebo je poznal ve věku, kdy mi byl jeden rok. Naštěstí to, co po sobě zanechal a čím se zpřítomnil, s námi zůstává napořád, ať už jde o dědictví obrazů nebo o jiné formy, jiné stopy. Nebudu se vracet ke konkrétním životopisným faktům, zmíním se jenom o tom, co bylo, alespoň pro mě, vždycky to nejdůležitější. Nebo přesněji, co jsem vnímal jako nejdůležitější stránku jeho odkazu, a to je vlastní povaha jeho výtvarného směru, který už od svého vzniku souvisí s francouzským impresionismem. Ať už se to týká postimpresionismu a Maurice Utrilla, který byl jedním z dědečkových oblíbených osobních učitelů během jeho pařížského pobytu, anebo Willama Turnera, který je zase předchůdcem impresionistů. I když je vlastně jeho směr přesně nezařaditelný, duch francouzského impresionismu v něm zůstává v tom smyslu, že jeho obrazy jsou zachycením okamžiku, ať už z hlediska času nebo prostoru. Není tam – a to je zvláštní – žádný symbolismus, který je tak často zastoupen u mnoha výtvarníků, malířů a sochařů jeho doby, avšak je tam vzhled do dané chvíle. A v této souvislosti bych se rád zmínil o jedné zajímavé věci,

kteřá mě nedávno napadla. Že totiž z hlediska uchopení výtvarného zpracování toho, jak krajinu viděl a jak ji vnímal, tam je cosi... možná se mnou teď mnozí nebudou souhlasit... cosi mezi řádky z vlámské krajinomalby. Ne co se týče detailu provedení, v tom je, i díky impresionismu, jeho směr někde jinde. Ale to vlámské malířství – velice známý směr – zmiňuji proto, že Čeněk Choděra je z oblasti Polabské nížiny. A malíři z Flander, stejně jako malíři z Polabí mívají schopnost všimnout si i těch nejmenších detailů, prostě již tím, že jsou z nížin, z rovin, kde se na tyto detaily lze soustředit lépe než jinde. Chci tím říct, že zachycení takových jemných detailů, kterých si málokdo všimne, vidíme i na obrazech mého dědečka. Podobně jako u té vlámské krajinomalby, i když daleko rustikálněji zpracované. Možná bych se ještě zmínil o tom, že podobným způsobem je v jeho obrazech mezi řádky ještě něco dalšího: Je v nich silný vztah k rodné zemi. Nejenom k rodnému kraji, ale vůbec k rodné zemi, který je dnes, troufám si říct, čím dál tím vzácnější. Když se zkrátka podívám na kterýkoli z jeho obrazů, mívám pocit domova. A ten se netýká jenom obrazů z Polabí, z Beskyd nebo z Prahy, pocit domova se často objevuje u obrazů, které jsou třeba i z té Francie.

Děkuji vám za pozornost.

Ing. Ondřej Ivanek

U pomníku padlých

Proslov starosty městyse Ing. Luboše Valehracha, MBA, u pomníku padlých v Lázních Toušeni 28. 10. 2015:

Vážené dámy, vážení pánové,

Jsem rád, že se i letos scházíme v naší téměř již standardní sestavě, abychom si připomněli a společně oslavili náš největší svátek, jakým 28. říjen – den vzniku našeho novodobého státu – nesporně je. Dnes slavíme již 97. výročí vzniku naší Československé republiky. U jejího zrodu roku 1918 stály takové osobnosti, jako byli Karel Kramář, Edvard Beneš, generál Rastislav Štefánik či Tomáš Garrigue Masaryk.

Do roku 1918 jsme byli součástí velké mocnosti, Rakousko-Uherské monarchie. V průběhu roku 1918 se československý stát osamostatnil. Pro nás to znamenalo počátek národní svobody. „*Dosáhli jsme samostatné republiky, protože jsme horoucně věřili ve své národní ideály, že jsme ve svém nitru uznávali a ctili něco svatého a že jsme měli důvěru v lid a lidi v něm. A stejně udržíme i svoji republiku a její demokracii, když budeme věřit ve svoje ideály, když uznáme to svaté a když budeme důvěřovat jeden v druhého.*“ – řekl Masaryk v proslovu před Národním shromážděním dnešního dne před 96 lety.

Nyní po 97 letech jsme opět součástí většího celku, celku Evropské unie. Na jedné straně je naše republika svobodná, na straně druhé je autonomní Česká republika ovlivňována kýmisi v Evropské unii, kdo o naší zemi pramálo ví. Ano, řeč je o uprchlické krizi a kvótách na umístění imigrantů. Je třeba ctít mezinárodní právo a přijmout válečné uprchlíky na dobu nezbytně nutnou, ale jak se zdá, okolní mocnosti v čele s Německem spíše než pro válečné migranty vydali bíanco pozvánku pro migranty ekonomické, protože svou hospodářskou politikou státu právě Německo nutně potřebuje levnou pracovní sílu, ochotnou pracovat za minimální mzdu a přispívat svými odvody do jejich sociálního systému. Jenže tato bíanco pozvánka se Německu vymkla z rukou a najednou taková velmoc požaduje po všech státech Evropské unie, aby ji zachránily a její vlastní osudovou chybu napravili. Jedna věc je solidarita se skutečně potřebnými, ale těmto potřebným migrantům, mnohdy ani nerespektujícím základní pravidla naší společnosti, nemůže Česká republika připravovat a zajišťovat lepší podmínky, než mají mnozí naši vlastní spoluobčané. Takové počínání by znamenalo ztrátu naší národní svobody a české autonomie. Musíme tak doufat, že si Česká republika svou autonomii a národní svobodu rozhodovat o svých vlastních hranicích, o tom, koho sem pozveme, a vedle koho naši občané budou žít, zachová i nadále. Je na nás, abychom se za naši autonomii postavili a je na starších občanech, kteří zažili pro nás již dávnou historii, aby udržovali povědomí o tom, jak snadno lze svobodu a možnost smysluplného života ztratit, a jak obtížně se jednou ztracená svoboda a demokratické uspořádání společnosti vrací zpět. Prožitek dlouhých desetiletí života v komunistickém typu nesvobody pod taktovkou Sovětského svazu naši citlivost v těchto věcech posiluje a motivuje nás hledat systém, řád, obsah věcí, a ne jen jejich vyprázdněnou formu.

Vznik samostatné Československé republiky úzce souvisí i s koncem první světové války. Vážení přátelé, vzpomeňme a vzdejme hold všem, jejichž jména jsou zvěčněna na pamětní desce tohoto pomníku, a kteří svými životy zaplatili za to, abychom my mohli žít.



Ing. Luboš Valehrach, MBA

Stalo se...

O malíři a toušeňském rodáku *Čeňku Choděrovi* jsme si mohli přečíst již ve dvou číslech zpravodaje *Florián* (2013/1, s. 1 + s. 44-45; 2015/5, s. 8). Oblastní muzeum Praha-východ v Brandýse nad Labem připravilo na letošní podzim výstavu jeho obrazů. Součástí expozice byla také rodinná korespondence a fotografie, katalogy, tiskoviny a pohlednice s jeho obrazy. Vernisáž, která se konala 17. září, uvedla ředitelka muzea Mgr. *Hana Závorková*, promluvil také vnuk malíře Choděry Ing. *Ondřej Ivanek* (jeho proslov je na předchozí straně 4) a kurátor výstavy PhDr. *Milan Pátra*. Zároveň byla na výstavě představena díla *Bohumila Šippicha*, malíře, který se narodil v Brandýse nad Labem. Pokud si myslíte, že jeho tvorbu neznáte, možná se mýlíte. Pokaždé, když navštívíte brandýské náměstí a podíváte se na radnici, uvidíte jeho fresku v průčelí budovy. O vernisáž byl zájem a je potěšující, že kromě návštěvníků z Brandýsa se jí zúčastnilo mnoho Toušeňanů. Spolu s členy *rodiny Choděrovy* přijali pozvání i kronikář městyse, zastupitelé, baráčníci a později také v rámci výtvarné výchovy děti ze ZŠ spolu s paní učitelkou Mgr. *Ludmilou Černou* (článek na straně 1).



Záměr hrát každý měsíc v sokolovně jednu pohádku pro děti se daří bez problému plnit díky *Nadaci ČEZ*. V neděli 20. září k nám zavítal DS *Vojan* z Liblice nad Cidlinou s pohádkou na motivy Boženy Němcové *Neohrožený Mikeš*. Více než tři desítky dětí pozorně sledovaly Mikešovu cestu světem, jeho boj s překážkami v podobě kouzelníka či proradných kamarádů. Samozřejmě nechybělo ani vysvození princezen, z nichž jednu Mikeš dostal za ženu a stal se králem. Pohádka se šťastným koncem se vždy dětem líbí. To odpoledne však neskončila v sokolovně

jen pohádka, ale také stará vysloužilá okna. Sotva poslední návštěvníci opustili sál, členové toušeňského Sokola se pustili do práce. Společnými silami vybourali chatrné rámy a okna čekala výměna. Více se můžete dočíst v příspěvku Ing. *Luboše Jakuba* na straně 9.



Sobotní dopoledne 10. října zažilo *Floriánské náměstí* zajímavou akcí. Neobvyklý hluk přilákal kolemjdoucí a také ty, kteří bydlí nedaleko: zvědavost jim nedala. A co že to bylo za překvapení? Více než čtyřicet majitelů strojů *Babetta* si dalo sraz právě u nás na náměstí. Však také potřebovali hodně prostoru, a ten my máme! Sjeli se z *Káraného, Skorkova, Hlavence* a možná ještě z dalších okolních obcí. Jak sdělil člen klubu *Káranské čivavy*, jejich cílem byly *Hrusice*, kde jim v tamní hospodě připravili kotel guláše. Jezdci celou akci pojali velmi zodpovědně, však se společným jízdám věnují už několik let, o čemž svědčí i nálepky na blatnících. Jsou na ně náležitě pyšní, zvláště na několik ročníků nálepky *Zlatý ventilek*. Z dalších to byly *Babetta cup, Hlavenc cup* či *Venčení čivav*. Bylo na co se dívat i cítit obrovskou radost a nadšení. Najednou však zazněl pokyn velitele v helmě s červeným čírem a ve vestě s nápisem *HASIČI* a za pár okamžiků v dlouhé řadě *Babetty* všech barev náměstí směrem na *Nehvizdy* opustily. Zůstalo jen trochu kouře, ticho a malé kotě, které zde pobíhalo. Tak, hoši, hodně šťastných kilometrů!

Při další pohádce za podpory *Nadace ČEZ* v sokolovně v neděli 11. října už byla zabudována nová okna a vyhrátá sokolovna byla zaplněna k prasknutí. Aby také ne! *Zimní příběhy včelích medvídků* jsou u dětí velice oblíbené. Kdo by neznal tyto pohádky z večerníčků? Divadlo *Krapet*, které přijalo pozvání DS při T.J. Sokol Lázně Toušeň, zahrálo příběhy s chutí a písničky s texty *Zdeňka Svěráka* si děti s včelími medvídky a ostatními postavkami také zazpívaly. Přidali se i někteří rodiče či babičky a dědové. Náladu byla v sále báječná, tak jak to má být. Bylo to opravdu vydařené představení, je dobře, že ho navštívilo tolik dětí. Ty se brzy samy spontánně zapojovaly do hry, radily postavčkám příběhu, bály se s nimi a zase se radovaly, volaly, varovaly, radily, smály se a na výzvu herců dokázaly budit spícího včelího medvídku takovým rámusem, že až uši zaléhaly. Sokolovna doslova bzučela dětským diváckým nadšením jako skutečný včelí úl. Snad už ani není nutné připomínat, že vstupné je na dětská představení dobrovolné a vždy je v sokolovně možnost občerstvení, o které se postarají divadelníci. A děti se mohou těšit na další pohádky.





V pondělí 12. října se tetičky z *Obce baráčníků* nesešly na rychtě kvůli baráčníckému sedění, ale na výtvarný kurz. Pod vedením jedné z nich, *Aleny Šedové*, se učily z obalů od čajových sáčků tvořit hvězdičky a přáníčka. Také se dozvěděly, že staré nástěnné kalendáře s krásnými fotografiemi či malovanými obrázky se nemusí vůbec vyhazovat, ale je možné z nich vyrobit praktické a hezké dárkové tašky. I ty se v ten podvečer naučily, a tak v nich darovaný dárek bude dárkem dvojnásobným. Třeba se na výtvarném kurzu sejdou i v příštím roce a naučí se zase něco jiného. Tetička Šedová toho umí hodně a umí to předávat dál.

Výstava obrazů nymburského rodáka *Jana Severy* se plánovala již na minulý rok. Z důvodů přestavby mateřské školy, kdy děti musely

být dočasně umístěny do Skleněné vily, bylo nutné výstavu odložit. Nakonec jsme se ale dočkali a 25. října 2015 v 18 hod. výstavu uvedl předseda Okrašlovacího spolku a rychtář baráčníků *Jiří Kučera*. Jako výborný nápad se ukázalo přizvat k vystavování i sochaře *Radka Kubinu*. Jeho sochy z tvrdých samorostů a světlého pískovce vhodně doplňovaly barevné Severovy obrazy. Velmi také zaujaly malířovy kresby, zvláště s motivy Toušeň, nebo návrhy scény k Verneově *Cestě kolem světa za 80 dní*. Byla zde také možnost zakoupit si nástěnný kalendář s pestrými kresbami s motivy z Nymburka. Vernisáže se zúčastnili oba výtvarní umělci a více než tři desítky návštěvníků. Po zahájení už si mohli všichni ve velmi příjemném prostředí Skleněné vily vše prohlédnout. Při trochu více hlasité hudbě měli možnost se také všichni občerstvit a pochutnat si zvláště na domácí sekané paní Irenky.



Každým rokem na jaře a na podzim zajišťuje úřad městyse svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Akce se koná vždy na Floriánském náměstí a letos ta podzimní byla rozdělena do dvou částí: svoz velkoobjemového odpadu, kterého navozili občané plně 4 kontejnery, se konal 17. října dopoledne, na nebezpečný odpad byla vyhrazena půlhodinka od 8 hodin následující týden. S podzimem také mohli občané zaregistrovat nové kontejnery na bioodpad, které jsou rozmístěny na různých místech městyse. O tom, kde se kontejnery právě nacházejí, jsou občané informováni pomocí SMS z úřadu městyse. Pokud jste si možnost dostávat SMS z úřadu nezajistili, určitě tak učinite. Dovíte se mnoho zajímavých informací, které by vám jinak možná unikly. Jak si o zprávy SMS požádat, najdete na straně 15.

V den státního svátku 28. října si Toušeňané připomněli v 16 hodin u *Pomníku padlých 97.* výročí vzniku samostatného Československého státu. Jako obvykle starosta městyse Ing. *Luboš Valehrach*, MBA, položil k pomníku kytici a přednesl projev, který se týkal jak historie, tak současné situace v naší zemi i Evropě. Text projevu si můžete přečíst na straně 4. Celé akci byla přítomna také místostarostka městyse *Ludmila Svobodová*, kronikář RNDr. *Jan Králík*, CSc., a další zastupitelé městyse, členové Mysliveckého spolku Vysoká mez, baráčníci v čele s rychtářem *Jiřím Kučerou*, divadelníci a členové T.J. Sokol Lázně Toušeň a mnoho občanů. Samozřejmostí už je přítomnost žáků naší základní školy, kteří stáli s prapory u pomníku a pod vedením paní učitelky *Ivany Studničkové* přednesli báseň. Po celé akci mnozí přijali pozvání pana starosty k přátelskému posezení s pohostěním v lázeňské kavárně.



Delší dobu se uvažovalo o využití cestovatelských aktivit *manželů Šedových*, členů toušeňské Obce baráčníků, k přednášce o jejich cestách světem. Při jednom sobotním koncertu na nádvoří došlo při rozhovoru i na *Írán*, který Šedovi navštívili a zajímavě o něm vyprávěli. S přednáškami mají bohaté zkušenosti v Brandýse nad Labem, proč je tedy nevyužít i u nás? Pozvání rádi přijali a datum první besedy s promítáním filmu bylo stanoveno na 5. listopad. Pro mnohé byly informace o bývalé *Persii*, dnešním *Íránu*, jistě velmi překvapivé. Ve videu jsme viděli veliká, krásná a čistá města s prastarými vzorně udržovanými stavbami, obrovskými parky plnými fontán, vodotrysků a květin, dokonce i s cvičebními stroji, které byly každému volně přístupné. Překvapením byla nejdelší kabinková lanovka na světě, která turisty doveze nad Teherán do hor. Zvyky místních obyvatel jsou samozřejmě zachovány, nic to ale neměnilo na zajímavém povídání a dokumentu. Ve spolkové místnosti Skleněné vily se sešly téměř tři desítky návštěvníků, kteří se už teď těší na další z cestovatelských pořadů *manželů Šedových*.

Je potěšující, že náš městys mládne. Děti přibývá, a ty nově narozené se sluší přivítat jako nové občany naší obce. Vítání občánků má v Toušeni dlouholetou tradici, od otevření Skleněné vily se uskutečňuje právě tam, v obřadní místnosti. Pozvání na tuto akci, která se konala 7. listopadu v 10 hodin, obdrželo 10 nových človičků s rodiči. Dostavilo se jich 8, z toho bylo pět holčiček a tři kluci. Všem zarecitovaly děti ze Základní školy pod vedením paní učitelky *Ivany Studničkové*. K rodičům i dětem promluvil starosta městyse Ing. *Luboš Valehrach*. Polštářek *Hajánka* z Ateliéru *Kučera*, Pamětní list a květinu si odnesla každá šťastná rodinka. Před tím ale focení, a zase focení. Tento slavnostní den si obzvlášť zaslouží být na památku zaznamenán. Hodně zdraví a štěstí, noví občánki!



A je tady listopadová pohádka: v neděli 8. odpoledne děti opět téměř zaplnily sokolovnu, zbylo opravdu jen pár volných místeček. „*Vy tady ale máte děti!*“ divil se jeden z členů hostujícího souboru, když viděl, jak je sál plný malých diváků, netrpělivě čekajících na pohádku. Máme a jsme za to vděčni a radost máme i z toho, že přátel divadla přibývá... Divadelní soubor DIPONA přijel z Louňovic a přivezl pohádku na známé téma *Čert a Káča*, ale už z názvu děti věděly, že tentokrát to bude *jinak*. A bylo, ale všechno dobře dopadlo. Čert už se do pekla nevrátil, zůstal na zemi s pekařkou Káčou, zachutnaly mu buchty a naučil se pracovat. Hokynářka se napravila a zákaznicky přestala šidit. Čertů, kterých bylo chvílemi na jevišti dost, se děti až na jedno mrně vůbec nebály, dokonce s radostí tleskaly do rytmu písniček. Představení se opět konalo za přispění *Nadace ČEZ*, vstupné bylo dobrovolné a možnost občerstvení děti využívaly dosytnosti.

Po pohádce, do ještě příjemně vytopeného sálu sokolovny se v tutéž neděli navečer přišly podívat další dvě desítky diváků na dokumenty z archivu *studia LáTo*, které před lety natočil Ing. *Miloš Pulkrábek*. Jak je dobře, že je vše zaznamenáno! V první části podvečera zhlédli přítomní dokument o historii Toušeně, v druhé části velice zajímavý dokument o Skleněné vile. Mnozí nevěřícíně kroutili hlavou a byli překvapeni, v jak hrozném stavu před lety Skleněná vila byla, a jaká nádherná budova s krásným parkem je to dnes. Málokdo si vzpomene na rozpadající se zdi, okna zatlučená prkny, hustě zarostlou zahradu. Mnoho z nás si tento žalostný stav vily sice pamatuje, ale bydlí zde řada nových rodin, které už znají vilu novou, opravenou. I pro ně je tento dokument poučný. Škoda jen, že právě jich přišlo málo. Celým podvečerem provázela členka Divadelního souboru *Jana Hadrboľcová*, o občerstvení se postarali další členové tohoto souboru.



Kdo chce navštívit *Park profesora Procházky* či jde jen tak kolem, nemůže přehlédnout, že na horní straně parku se buduje. Od otevření vily park uzavíralo jen provizorní pletivo a vrátka, nyní se ale vše péčí městyse upravuje. Rozpadlou zídku i část chybějící v Mlýnské ulici bylo potřeba dostavět, a to se povedlo místní stavební firmě pana *Jaroslava Tihona* na jedničku s hvězdičkou. Z prastarých pískovcových kamenů dokonale poskládaných tam stojí krásná nová zeď zakončená sloupky. K úplnému dohotovení zbývá ještě sloupky naštukovat – budou ve stejné barvě jako je fasáda Skleněné vily – osadit pískovcové stříšky a instalovat dálkově ovládaná vrata. I vchod je již vydlážděn, podíleli se na něm „kluci z Krkonoš“, jak si sama říká parta dělníků z firmy M-Silnice. Každý ví, jak je park krásný, a až bude dostavěn vchod, bude zase o něco krásnější.

„Dnes naposled!“ – mohlo být na plakátu u Skleněné vily v neděli 15. listopadu. Uteklo to, a deštivá a větrná neděle byla opravdu posledním dnem výstavy obrazů *Jana Severy* a soch *Radka Kubiny*. Přes nevlídné počasí pár lidí nelenilo a ještě se přišlo podívat. Od neděle 25. října, kdy se konala vernisáž a potom po tři víkendy, kdy mohli návštěvníci přicházet od 10 do 17 hodin, navštívilo výstavu kolem 200 návštěvníků. Pár dní před koncem výstavy si přišli vše prohlédnout i žáci naší základní školy. V doprovodu svých učitelek zaplnili výstavní prostory. Jeden přes druhého si sdělovali své dojmy a najednou to bzučelo na výstavě jako v úle. Návštěva školy byla velmi milá. Je potřeba poděkovat baráčníkům a členům kulturní komise za dobrou organizaci celé akce. Za krásné prostory a milé přijetí naopak poděkoval malíř *Jan Severa*. V příštím roce se určitě můžeme těšit na další výstavu.



Společnými silami s čelákovickými sbírali občané našeho městyse víčka pro nemocného *Ondru Duška*. V listopadovém čísle čelákovického Zpravodaje se můžeme dočíst, že za 273 kg sebraných víček poslali organizátoři sbírky z Čelákovic v říjnu na účet Ondry 1 912 Kč. Je milé, že v článku *M. Volfové* je zmíněn i náš městys a děkují i nám. Jak jsme psali v čísle minulém, prosíme, víčka nevyhazujte, sbíráme dál!

Hana Němečková

Spolky

Baráčníci nad Černými lesy



Sobota 19. září, Floriánské náměstí po 8. hodině, nebe jako vymalované. Všichni, tedy všichni přihlášení členové Obce baráčníků v Lázních Toušeni, jsou připraveni k odjezdu do *Kostelce nad Černými lesy*. V 9 hodin jsme již na kosteleckém náměstí, kde se právě konají farmářské trhy. Využíváme ještě chvíli, která nám zbývá k ohlášené návštěvě muzea a jen tak si prohlížíme stánky. Máme před sebou bohatý program, nepříjeli jsme nakupovat. Prvním bodem je prohlídka *Muzea hrnčířství* na náměstí Smiřických. Srdečně nás přivítal ředitel muzea a po úvodním slovu se nás ujímá průvodce. Dozvídáme se mnoho zajímavého nejen o hrnčířství, ale také o památkách a historii Kostelce. V muzeu kromě hlavní expozice právě probíhá výstava o koridě. Neuvěřitelné množství exponátů zde vystavila studentka Marie Králová, která se pro koridu nadchla už jako malá dívenka po přečtení knihy M. Švandrlíka *Kopyto, Mňouk a tajemství džungle*. Dnes patří Marie k největším znalcům koridy u nás. Postupujeme dále a v několika místnostech si prohlížíme nejen vyhlášenou kosteleckou keramiku, ale i další předměty. Bronzová záušnice z počátku 13. st. nám ihned připomene zlatou záušnici nalezenou na hradisku v Toušeni a jsme pyšní, že "náš" šperk je nejstarší nález zlata ve Střední Evropě, z doby 3000 let př. Kr.

Přecházíme do chodby, kde nelze přehlédnout staříčkový orchestrion. „Pusťte nám ho,“ žadoníme na pana ředitele. Vybavíme si *Chalupáře* a v duchu slyšíme břeskňé tóny. Těšíme se, ale pan ředitel nás varuje: „Raději ne, zvuk není dobrý“. Naléháme dál. „Já, když hraje orchestrion, místnost opouštím,“ sděluje nám a stroj nakonec zapíná. Po prvních tónech je nám jasné, proč prchá. Vydržíme statečně až do konce, máme, co jsme chtěli. Orchestrion dohrál a my muzeum opouštíme. Jdeme na prohlídku *kostela sv. Andělů strážných*, jehož interiér je sice v rekonstrukci, ale máme štěstí. Ujal se nás průvodce z muzea, takže jsme se o kostelu mnoho dozvěděli. A pak zase zpátky přes náměstí, u muzea se s průvodcem srdečně loučíme, děkujeme a vydáváme se do *Galerie Jan Svatoš*. „Jdete do galerie? Zvoňte!“, čteme cedulku na vrátech. Jdeme, tedy zvoníme. Vítá nás sám majitel, a nejprve po každém požaduje 30 Kč vstupného. Hned po zaplacení se z něj stane vstřícný průvodce ochotně odpovídající na všechny dotazy. Máme volnost a prohlížet si můžeme vše, co chceme, uvnitř i v zahradě. Místa je tu tolik, že na konec zahrady ani nedohlédneme. Můžeme vystoupit i na rozhlednu, vidíme věžičky zámku a kostela, mlhavý opar ale neumožňuje spatřit slibované Krkonoše. Nevadí, zde je toho na koukání dost. Některá díla se nám líbí hodně, jiná míň, díky cenám si ale kupujeme každý jen malý keramický zvoneček či andělíčka, někdo i obojí. Společná fotka na závěr a nastává loučení s Mistrem. Cítili jsme se zde příjemně a na procházku nekonečnou zahradou plnou výtvarných děl či prohlídku výstavních síní budeme určitě rádi vzpomínat.



Od rána jsme krmili duši, nyní je potřeba naplnit žaludek, pěkně nám totiž vyhládklo. V restauraci v černokosteleckém pivovaru jsme vše uvedli na pravou míru. Chutnalo nám a ještě jsme si prohlédli spoustu exponátů, neboť se zde nachází *Pivovarnické muzeum*. Hlavní část muzea je ale otevřená až od tří hodin a na nás čeká ve dvě další galerie. Z náměstí Smiřických, kam jsme z pivovaru přejeli auty, jdeme pěšky úzkou uličkou až k zahradě sochaře a malíře *Zdeňka Hůly*. Již přes zeď nás vítá na stožáru česká vlajka, poté nám otvírá branku sám Mistr. Vcházíme do zahrady plné ovocných stromů a soch, vše působí uklidňujícím dojmem. Pod stromy či u jezírka je rozmístěno pár starých modrých lehátek. V jedné z nich sedí paní Hůlová a čte si knihu. Naprostá pohoda. Jsme velmi přívětivě přivítáni a v horkém dni nám ve stínu bývalého mlatu Mistr laskavě nabízí židle k sezení a ze džbánu nalévá vodu s mátou. Obdivujeme zvláště žulové sochy, které se v kombinaci se sklem jako by vznášejí. Na závěr nás uchvátí obří žulová koule vytesaná a poskládaná jako puzzle. Cítíme se tu báječně a nebyť dalšího programu, jistě bychom zůstali déle.

Čas ale běží. Takže kam teď? Na kávu, tedy do kavárny.

Nemohli jsme si snad vybrat lepší, než tu na náměstí. Kavárnu *Modré dveře*. Vstupujeme do zahrady a žasneme. Taková nádhera! Ochotná obsluha nám nosí s úsměvem vše objednané a my si připadáme jako v ráji. Posedíme s kávou a ovocným dortem, prohlédneme si všechna kouzelná zákoutí a pak plni nadšení odjíždíme na prohlídku zámeckého parku. Není velký, jen kolem zámku, který je krásně opraven. I tam chvíli posedíme na vyhlídce, hádáme, kde je v dáli jaká hora. Možná jsme se trefili, možná ne, ale to už je úplně jedno. Jsme šťastně unaveni a plni dojmů. Auta parkují naštěstí hned u zámku, kousek od pomníčku *Mistra Jana Husa*. Přečteme si Mistrova moudrá slova, nasedáme a opouštíme město. Budeme dlouho, hodně dlouho vzpomínat.

HN

Posvícení se povedlo i nepovedlo

Na *posvícenskou svatomartinskou zábavu* 14. listopadu 2015 se povedla příprava, v sokolovně bylo teplo, krásnými novými okny se dalo větrat, sokolové připravili k ochutnávce vína chlebičky i talíře sýrů. Ochutnávka vín byla zajímavá novinka. Pan vinař své práci rozuměl a o vínu dokázal zajímavě mluvit. Součástí vstupenky za 90,- Kč byla ochutnávka čtyř vín podle vlastního uvážení. Hrál kapela *Ládi Weyrostka*, kterou mají Toušeňáci v oblíbenosti.

Bohužel, nepovedla se moc návštěvnost. Celkem přišlo jen 52 platících návštěvníků. Tím se nedají pokrýt náklady. Ale zase bylo místo na tancování a atmosféra byla velmi přátelská. Tradičně bylo otevřené i peklo a návštěvníci, kteří holdují i tvrdšímu alkoholu, se chodili posilňovat. Je škoda, že se nezúčastňuje mladší generace.

Bc. Miroslava Kořínková

Tělocvičná jednotka Sokol

Sokolovna není jen pro divadlo

Divadla a plesy v sokolovně mají nejviditelnější propagaci, ale není to jediná činnost, které poskytuje toušeňský Sokol svoje křídla. Využívána je také místnost zrcadlové zkušebny, která je nově vymalována, vytápěna tepelným čerpadlem a nabízena k pravidelným pronájmům.

Během zimní sezóny zde každý týden probíhalo pod vedením *Jaroslavy Pichrt[ové]* cvičení *pilates*. Jde o moderní způsob tělesného cvičení, jehož cílem je vědomě řídit svoje svaly, a tak zlepšit kontrolu nad celým tělem, posílit je a zvětšit jeho ohebnost.

Svoje zázemí ve zkušebně našla i školka *Montessori*. Pod vedením *Hany Svrčkové* se

několikrát v týdnu scházeli rodiče s dětmi, aby se seznámili s principy této pedagogiky. Ta je založena na vzájemném respektu a úctě dítěte a učitele. Na toho se však nenahlíží jako na autoritu, ale jako na rovnocenného partnera, jehož hlavním úkolem je usilovat o vytvoření vhodného prostředí pro učení žáka.

Na čtvrteční večery pak *Jana Hadrbošková* ve spolupráci s *Centrem tance* připravila pro ženy a dívky všeho věku velmi zajímavé kurzy *Flirt dance*. V tom se spojují prvky z jógy, baletu, pilates, latinskoamerických tanců, jazzu i orientálních tanců.

Od letošního podzimu v sokolovně probíhá *tancování pro děti* pod vedením *Lucie*

Novotné. Děti se na kurzech učí základům baletu a taneční improvizace. Případní zájemci se mohou ještě přihlásit.

V sokolovně našel útočiště i bubeník z kapely *Klasickéj postup*, konají se zde schůze výboru Sokola, zkouší se předtančení na karnevaly, připravují divadelní scénky...

Velmi nás těší každá činnost, která se v sokolovně může provozovat a která v důsledku přispívá k rozvoji sokolské myšlenky, jejímž cílem je jednak zlepšovat fyzickou kondici, ale i podporovat rozvoj osobnosti, vychovávat k zodpovědnosti, skromnosti a čestnosti.



Nová okna v sále sokolovny

V rámci většího projektu a za podpory Fondu hejtmána Středočeského kraje jsme uskutečnili výměnu pěti oken v sále sokolovny. Realizace zakázky byla zadána firmě *Window Holding a. s.*, která dodává okna *VEKRA*. Protože jde o místní firmu, podařilo se na dodávku oken získat vedle objemové slevy 23 % i zákaznickou slevu 35 % (úhrnem 58 %). Vybrány byly profily typu *PRIMA* se stavební hloubkou 73 mm a součinitelem prostupu tepla $U_w = 1,2 \text{ W/m}^2\text{K}$.

Acce byla zahájena v polovině září, kdy členové T.J. Sokol demontovali stávající okna. V souladu s komplexním projektem na rekonstrukci sokolovny bylo místní firmě zadáno částečné zazdění prvního otvoru. Vybraný dodavatel pak instaloval nová okna *VEKRA*, provedl hrubé zednické začišťování a v půlce října instaloval i venkovní hliníkové rolety. Parapety a zednické začišťování interiéru se provede až v souvislosti s pracemi na zateplení fasády.

Nová okna zlepšila vzhled sokolovny, sníží náklady na vytápění sálu, ale hlavně upozorňují veřejnost na snahu udržet objekt v provozu. Realizace projektu už teď povzbudila některé členy Sokola, kteří ve volném čase kompletně opravili místnost výčepu (vymalováno, nový strop, dodělaný obklady, nová kuchyňská linka). Celkové náklady na výměnu oken činily 172 171 Kč, z toho 40 000 Kč pokryla dotace. Zbytek hraďala T.J. Sokol z vlastních zdrojů, které se podařilo za posledních pár let naspořit.

Další postup rekonstrukcí

Kvalitní zázemí je naprosto zásadní pro rozvoj veškeré spolkové činnosti, a proto se snažíme průběžně opravovat a modernizovat alespoň to nejnnutnější. Hodně zvládneme vlastní silou a hodně také ne. Učíme se proto využívat zdroje veřejné podpory, ale samozřejmě nemáme takové možnosti na realizaci větších projektů, jako mají obce. Nabízí se tak řešení – převést sokolovnu do obecního majetku. Pokud by tento převod schválila Česká obec sokolská, bylo by to možné, přesto se mu prozatím snažíme vyhnout. Sokol byl od svého založení budován na

představě spolkového fungování a vlastnictví, našemu předchůdci armádnímu generálovi a starostovi T.J. Sokol Lázně Toušeň Ing. *Tomáši Sedláčkovi* dalo velkou práci získat zpět a obnovit sokolovnu po roce 1989 právě jako spolkové vlastnictví, a také si chceme být jisti, že jsme udělali maximum. Na rok 2016 nás čeká nutná oprava poloviny střechy nad severním křídlem. Střešní krytina je zde děravá a porostlá mechem a je již neodkladné ji kompletně nebo alespoň na některých místech vyměnit.

Také byl dokončen projekt na kompletní

rekonstrukci sokolovny, který bychom chtěli v příštím roce představit veřejnosti. Hlavní náplní projektu je zavedení centrálního vytápění z plynové kotelny, výměna oken (dle původních dispozic), zateplení střechy a obvodu budovy, nová podlaha na sále, přestavba baru pod jevištěm na šatny pro sportovce, sprchy atd. Nako nec ještě výzva pro všechny, koho naše činnost zajímá, kdo by se chtěli zapojit, pomoci s rekonstrukcí nebo upořádat jakoukoliv sportovní či společenskou akci: *Přijďte, těšíme se na vás!*

Sportu, kultuře a dobré náladě – Nazdar!

Ing. Luboš Jakub, *místostarosta T. J. Sokol Lázně Toušeň*

Myslete na ZOO !

V tradičních termínech v pátek 12. a v sobotu 13. února 2016 pořádají T. J. Sokol Lázně Toušeň a jeho Divadelní soubor ČTYŘI KARNEVALY: v pátek a v sobotu večer od 20.00 pro-puknou *karnevaly pro dospělé*, v sobotu od 10.00 *karneval pro děti do tří let* a od 14.00 *karneval pro děti od tří let*. Vše v sokolovně v Lázních Toušeni (Nehvizdská 167). Předprodej pro dospělé začne 4. ledna 2016 na úřadu městyse, vstupné 150 Kč. Pro dětské návštěvníky bude na jejich karnevaly vstupné dobrovolné. Maskám je určen bezbřehý ráz „ZOO“ a

„SAFARI“. Každý návštěvník v masce obdrží dárek v podobě míchaného alkoholického nápoje (zdarma).

Více informací mailem: petra.shrbena@seznam.cz a na plakátech.

Petra Shrbená
jednatelka T. J. Sokol Lázně Toušeň



Divadelní soubor

Prodaná nevěsta

V neděli 4. října 2015 bylo v pražském Divadle ABC na pořadu poslední představení *Prodané nevěsty* v nastudování režiséra Bohumila Gondíka. Čtyři sokolské soubory se sešly po osmačtyřicáté, celkem na čtyřiatřiceti divadelních scénách dvaatřiceti měst. Ačkoli do rovné padesátky vystoupení scházely ještě dvě reprízy, náš toušeňský Divadelní soubor při T.J. Sokol už měl jubileum za sebou: samostatně provedl scénu *komediantů* krátce po premiéře již v roce 2011 také v Praze v kulturním domě na Novodvorské, v Čelákovících a v Přerově nad Labem, takže svou úspěšnou „skočnou komediantů“ hrál v ABC dokonce už po jednapadesáté. Do posledního místečka zaplněné hlediště Divadla ABC vyfotografoval Pavel Horník. Podrobnější zprávu najdete v časopise Sokol s fotem *toušeňských komediantů* od Marie Brunerové dokonce na titulní straně. Poznáte zleva Věrku, Sýsu, Luboše, Verču, Trpaslíka, Ondru, Danušku a vpředu Dušana a Matyáše? Esmeralda uprostřed byla MUDr. Radomíra Vagnerová, CSC.

jvk



Mort

Bouřlivého úspěchu dosáhla také tři další představení fantasy-komédie *Mort* 19. září v Horních Počernicích, 17. října v pražském Žižkovském divadle a 5. listopadu v Říčanech. Nadšený divák „sš“ napsal souboru o svém zážitku: „*Od Borka jsme věděli, že představení mělo premiéru 24. 4. 2015 a teď jsme sledovali v Žižkovském divadle už pátou realizaci. Byla dokonalá. Žádné stopy trémy, žádné technické zádrhly, prostě prvotřídní výkon v prvotřídní režii. Diváci se sice rozehlívali pomaleji než třeba v Horních Počernicích, ale asi ve třetině kusu roztáli a před přestávkou už potlesk bouřil naplno. Druhá polovina představení běžela v atmosféře plného propojení herců s diváky až do konce. A závěr? Byl fantastický. Chodíme se ženou do tohoto divadla téměř třicet let, ale poprvé jsem tu viděl, že se herci dočkali potlesku celého sálu vestoje a vraceli se při děkovačce osmkrát!*“

Další nadšený divák psal nejen za sebe: „*Všichni kamarádi, které jsem na představení přitáhl, mi za to „přitažení“ děkovali a vašim výkonem byli nadšeni. A to někteří před tím o Pratchettovi nikdy neslyšeli (je to nepochopitelné, ale i takoví lidé ještě žijí)!“*



vzd

Fotbalový klub Slavoj Lázně Toušeň

Po výborném začátku soutěže, kdy jsme v prvních osmi utkáních získali plný počet bodů, bohužel přišel menší útlum a tři porážky po sobě. Horší výsledky byly zaviněné i početnou marodkou, navíc náš tým opustil slovenský útočník *Dušan Ďurič*, který se vrátil zpět na Slovensko. Tyto prohry nás odsunuly až na 4. místo tabulky a bohužel nejspíš i vyřadily z přímého boje o první příčku: ztráta na vedoucí tým *Sluh* je již poměrně vysoká. I přesto se nás ale týká boj o špičku tabulky, proto neváhejte a i ve druhé polovině sezony nás přijďte podpořit!

Jan Jaroš
FK Slavoj Lázně Toušeň



Výsledky – podzim 2015

So	22. 08. 10:15	Toušeň – Přišimasy 8:3 (5:2)
		<i>Branky: Jaroš M. 2, Ďurič 2, Špak, Cikánek, Sysel, Horňák</i>
Ne	30. 08. 17:00	Mratín – Toušeň 2:4 (2:2)
		<i>Branky: Špak, Čech, Ďurič, Cikánek</i>
So	05. 09. 10:15	Toušeň – Škvorec B 5:3 (4:1)
		<i>Branky: Ďurič 2, Bartoň 2, Sysel</i>
Ne	13. 09. 17:00	Líbeznice B – Toušeň 1:2 (1:0)
		<i>Branky: Holzman, Horňák</i>
So	19. 09. 10:15	Toušeň – Sluštice 3:2 (2:1)
		<i>Branky: Jaroš J. 2, Ďurič</i>
Ne	27. 09. 16:30	Záluží – Toušeň 1:6 (1:3)
		<i>Branky: Vítů 2, Špak 2, Jaroš J., Sysel</i>
So	03. 10. 10:15	Toušeň – Mochov 1:0 (1:0)
		<i>Branka: Jaroš J.</i>
So	10. 10. 10:15	Toušeň – Nehvizdy B 3:2 (1:0)
		<i>Branky: Bartoň, Jaroš J., Schwägerl</i>
Ne	18. 10. 15:30	Husinec-Řež – Toušeň 5:4 (3:1)
		<i>Branky: Jaroš J. 2, Jaroš M., vlastní</i>
So	24. 10. 10:15	Toušeň – Veltěž 0:3 (0:0)
		<i>Branky: 0</i>
Ne	01. 11. 14:00	Bášt' – Toušeň 7:0 (6:0)
		<i>Branky: 0</i>
So	07. 11. 10:15	Toušeň – Vodochody 5:0 (2:0)
		<i>Branky: Jaroš J. 2, Špak, Vítů, vlastní</i>
Ne	15. 11. 13:30	Sluh – Toušeň 4:0 (1:0)
		<i>Branky: 0</i>

Tabulka

1. Sluh	13	13	0	0	43:13	39
2. Husinec – Řež	13	10	1	2	51:29	31
3. Bášt'	13	9	0	4	40:20	27
4. Toušeň	13	9	0	4	41:33	27
5. Mratín	13	8	1	4	43:28	25
6. Mochov	13	7	1	5	36:16	22
7. Škvorec B	13	7	0	6	37:26	21
8. Veltěž	13	6	1	6	28:20	19
9. Vodochody	13	4	2	7	19:29	14
10. Sluštice	13	4	1	8	32:35	13
11. Přišimasy	13	3	1	9	28:53	10
12. Líbeznice B	13	3	0	10	25:53	9
13. Záluží	13	1	3	9	12:42	6
14. Nehvizdy B	13	1	1	11	19:57	4

MAS Střední Polabí

Místní akční skupiny (jejich počet již překročil 150) vznikají k podpoře regionů, k posílení jejich vnitřního propojování a tím ke zkvalitnění regionálního života. Pro ty účely se vytvářejí profesionálně vybavené struktury, které získávají oprávnění



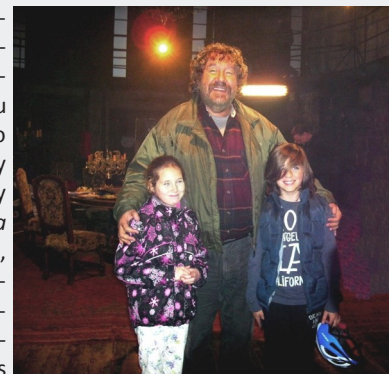
přijímat a rozdělovat dotace na různé projekty (více ve Floriánu 2014/2, s. 9 a 2014/3, s. 4). MAS Střední Polabí působí na území 16 obcí (Čelákovice, Brandýs nad Labem - Stará Boleslav, Lázně Toušeň, Káraný, Nehvizdy, Podolanka, Skorkov, Křenek, Záruby, Jenštejn, Přerov nad Labem, Borek, Polerady, Zápy, Dřevčice a Svémyslce) s více než 40 000 obyvateli. Sdružuje zástupce 55 subjektů jednak z veřejného sektoru, jednak podnikatele, právnické osoby a fyzické osoby. V Lázních Toušeni byl s podporou MAS vloni zkušebně uspořádán Den otevřených dveří v Jachtklubu, ale další akce se nyní opět přiblížily: hostitelem letošního volebního valného shromáždění byl opět náš městys. Ve Skleněné vile tak 15. října 2015 proběhly volby dvou dalších členů výboru MAS Střední Polabí a nového člena výběrové komise – a v obou případech byli v silné konkurenci zvoleni zástupci toušeňských spolků: do výboru Luděk Fidranský z Jachtklubu a do výběrové komise Ing. Luboš Jakub z T. J. Sokol.

kr

Troška filmu *aneb* Točení v Toušeni

Jak všichni víte, v prostorách firmy *1. Toušeňská, s.r.o.* (v bývalém cukrovaru), v našem městysi se čas od času natáčejí filmy, videoklipy a reklamy, které pak vidíte v televizi. Byly zde i slavné filmové hvězdy jako například *Sean Connery, Vin Diesel, Uma Thurmanová, Pierce Brosnan, Pierre Richard*, naposledy *Claudia Cardinalová* a spousta jiných celebrit. Před měsícem

zde natáčel scény pro rodinnou komedii *Strašidla* nejznámější český režisér *Zdeňka Troška*. Za 14 dní, co u nás natáčel, se s ním setkalo pár fanoušků a také kuchařky z toušeňské mateřské školky



Zdeňka Procházková, Jitka Lazáková a Květa Fialová, které hercům a štábu přinesly ochutnat uzeniny od našeho pana řezníka *Petra Lazáka*. Pan režisér Troška nás vzal nahlédnout do ateliéru, kde byly herecké osobnosti jako *Tereza Kostková, Bronislav Kotiš, Sára Sandeva, Carmen Mayerová, Jirka Dvořák, Tereza Bebarová* a spousta jiných. Vyfotit se s herci přišly i děti – toušeňští žáci *Eliška Nezavdalová* a *Dan Belán*. Na novou hvězdně obsazenou komedii *Strašidla* Zdeňka Trošky se můžete těšit v kinech už v srpnu 2016.

Miroslav Chyba

Co se děje v toušeňském Myšákově?

Letošní školní rok zahájil toušeňský Myšák v plném nasazení. Kromě tradičních kroužků jako je *předškoláček*, na kterém se děti chystají na nástup do školy, *tvoření*, kde se vyřádí každá kreativní duše, *kurzy angličtiny pro děti* anebo *tanečky*, co roztančí každou správnou princeznu či prince, můžete u nás také najít novinku v podobě *kurzů zpěvu a hry na klavír* za vedení učitelky ze ZUŠ Brandýs nad Labem. V dopoledních hodinách je jako každý rok otevřena herna pro nejmenší a v pátek si naše batolata mohou zacvičit pod vedením odborné lektorky. Nezapomínáme ani na doprovod dětí – rodiče či prarodiče; můžete si u nás nabídnout dobrou kávu, a tak si z hery udělat tak trochu i kavárničku pro hezké posezení.

Mimo pravidelné kroužky vás moc rádi uvidíme na jednorázových akcích: v sobotu 28. 11. od 14 hodin se bude konat *vánoční dílna* pro děti každého věku. Budeme vyrábět krásné vánoční dekorace, vánoční přání a jiná ryze sváteční dílka. Vánoční dílna není místo jen pro děti, ale i pro jejich rodiče, kteří si mohou výtvarně zařadit s nimi, nebo jen popíjet svařené víno, čaj či kávu a užívat si předvánoční atmosféry mezi přáteli. Další akce, které se ještě letos v herně Myšáka uskuteční, jsou: *foceníčko* s profesionálem, a to v sobotu 21. 11. po celý den; *prezentace látkových plen*, která se bude konat 1. 12. od 10 hodin; *přednáška o zdravém životním stylu* dne 26. 11. od 10 hodin a také 30. 11. od 18.15 hodin.

V Myšáku je i nadále možnost pořádat vlastní soukromé akce – najmout si hernu včetně skákacího hradu, třeba na oslavu narozenin či jiných nejen rodinných posezení.

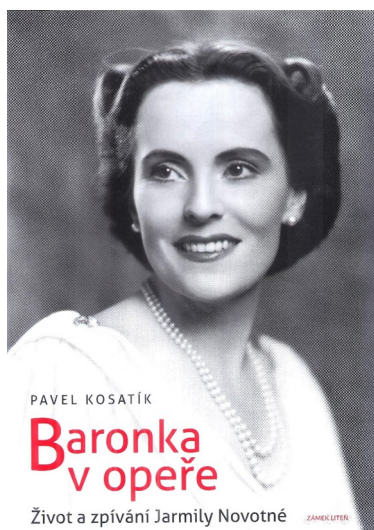
Nabídka kroužků a služeb je opravdu široká a jsme rádi za váš zájem o akce v našem centru. Pokud jste u nás ještě nebyli, rádi vás přivítáme. Podrobný program si můžete přečíst na webu www.tousensky-mysak.cz.

kolektiv nadšených toušeňských maminek



Náměty na vánoční dárky

O baronce v opeře



Čestné občance Lázní Toušeně **Jarmile Novotné** (1907-1994), světo- vě proslulé operní pěvkyni a filmové herečce, se věnoval *Florián* již několikrát (2012/3, s. 30-31; 2014/5, s. 17; 2015/5, s. 9). Neznámá zákoutí a zasutá tajemství její neobyčejné životní dráhy z Vinohradského Sokola do newyorské Metropolitní opery přes Národní divadlo, Veronu, Berlín, Neapol, Paříž, Vídeň, Salcburk a Florencii popisuje nejnověji kniha *Pavla Kosatík s přitažlivým názvem Baronka v opeře* (vyd. Zámek Liteň, 2015, 400 stran). Zkušený spisovatel prostudoval archivy, dopisy a dobový tisk a nabídl ke známé autobiografii *Byla jsem šťastná* rozsáhlý a cenný doplněk i dosud nepublikované fotografie. Zmiňuje se také o léčebném pobytu umělkyně ve Slatinných lázních Toušeň (1992) a osvětluje volbu zvláštního titulu knihy: *Jarmila Novotná* se provdala za *Jiřího Daubka*, jehož otec *Josef Šebastian Daubek* byl roku 1896 povýšen do šlechtického stavu. Toušeňští pamětníci vzpomínali, že budoucí manželé *Jiří a Jarmila Daubkovi* přijeli ještě jako snoubenci v létě 1930 autem do Toušeně, aby zde navštívili na léčebné kúře Jarmilinu matku *Josefu* rozenou *Zajíčkovou*. O tom sice Pavel Kosatík nepíše, ale všechno ostatní je tak zajímavé, že se celá kniha čte jedním dechem. jvk

JARMILA NOVOTNÁ
BYLA JSEM
ŠTĚSTNÁ



Vánoční dárky z Lázní Toušeně

k dostání v knihovně ve Skleněné vile vždy v úterý 14.30-17.00, na úřadě městyse nebo v recepci Slatinných lázní Toušeň pro přátele, příbuzné a známé všeho věku

publikace	prodejní cena
Městys Lázně Toušeň - průvodce	30
Kolonáda v Lázních Toušeni	40
Tucet příběhů z Toušeně	20
Lázně Toušeň v listinách a kronikách	32
turistická známka	25
pohlednice (Čeněk Choděra)	à 5 -

red

KOLONÁDA



V LÁZNÍCH TOUŠENI



Kde rozsvěcíme vánoční strom

Pamětníci si vybaví, že v místech dnešního *parčíku* na Floriánském náměstí býval ještě v půli dvacátého století *rybník*. Do našich dnů o tom svědčí nakloněná dvojitá aleje lip, vysázené na někdejší jihozápadní hrázi. Lípy při severní hrázi, kde vedla silnice, měly pevnější podloží a neopíral se do nich boční vítr, proto rostly rovně. Od jihovýchodu lemovaly vodu štíhlé topoly a od východu vrby. Zbyla už jen jedna.

Rybník napájela strouha přítékající Zárybničím z mokřin od kdysi dalšího rybníka, který pod hradiskem sbíral vláhu z táhlého svahu od Vysoké meze. Rybník uprostřed obce sloužil k chovu ryb, k plavení koní, k zatahování rozsýchých žebříňáků, ale hlavně co potřebná vodní nádrž k hašení požárů, jichž bývalo víc než dost. Pro 16. století je rybník zakreslen na mapce, kterou připravil a ve III. díle svého *Brandejsa, města, panství i okresu* jako přílohu zveřejnil historik PhDr. J. V. Prášek [přetisk mapky zpřístupnil Florián 2015/2 na straně 14]. Koncem 19. století si rybník několikrát nakreslil malíř Čeněk Choděra a k náčrtům se vracel malbami i akvarely pro všechna roční období.

Z pohlednic známou podobu rybníka a lip pokrytých jinovatkou s průhledem na rodný dům vytvořil ze vzpomínek. Stavidla a výpusti bývaly uprostřed hráze před silnicí, pod níž přebytečná voda protékala dolů strží ve směru Káranské ulice a v místě nazývaném „u stojanu“ tekla pod ulicí a dál zahrádkami do Labe.

Docela dobrodružně vzpomínal na svou dětskou zkušenost s toušeňským rybníkem pozdější armádní generál Ing. Tomáš Sedláček ve sborníku *Lázně Toušeň – 100 let nové školy* (1992): *Šel jsem v zimě domů ze školy se svou brašnou na zádech – byl jsem nejmladší, a tak jsem podobná zařízení dědil – a chtěl jsem se sklouznout na zamrzlém rybníku před Chvátlinovou hospodou. Ovšem nevěděl jsem, že Chvátlinovi předtím ledovali, zásobovali své lednice čerstvě nařezanými kusy ledu, které pak vydržely jako zdroj chladu přes celé následující léto, jak to tehdy bylo každou zimu zvykem. Přehlédl jsem, že voda je sice zamrzlá, ale led jenom slabý. Prostě mě klouzání skončilo tím, že jsem do rybníka, jak se říká, zahučel. Byl jsem v nějakém zimáčku a měl jsem štěstí, že jsem měl na zádech tu brašničku, která mě držela nad vodou. Také bylo štěstí, že tenkrát byl obsah brašničky dost prázdný. V dnešní době, kdy školáci mají své brašny plné, by to dopadlo asi hůře. Jak jsem se tak motal ve vodě, zahlédl jsem, že se pod lipami klouzá Jarka Choděra, a tak jsem na něj zavolal slabým hláskem: „Choděro, Choděro!“ a Jarka mě z té vody vytáhl a dovedl domů. Myslím, že jsem tenkrát nedostal ani pohlavek. Loni uplynulo od této příhody devadesát let.*



V zimních měsících před osmdesáti a méně roky, kdy už hostince „neledovaly“, hrávali naši otcové a dědové na rybníku hokej. Trénoval je MUDr. Jaroslav Pušbauer, stomatolog a hokejový olympionik, dvojnásobný mistr Evropy. Docházel z Nového Vestce. V chladnějších zimách se hrálo od prosince až do března. A hrávalo se dobře, jak víme z publikace *Lázně Toušeň – sport a sportovci: Místní bruslařský klub* usiloval o kvalifikaci do divize. Vše už bylo na dosah, ale postup ztroskotal na chybějící známce v legitimaci jednoho hráče... (na fotu z roku 1938 zleva Vojmír Králík, Vlastimil Šesták, Josef Langer, Václav Bendl, Jan Mráz, Václav Fejfar, Václav Michalec, Josef Hadrbolec, Břetislav Šesták, Jan Bašta). Zamrzlého rybníka tehdy využívaly i mladé toušeňské krasobruslařky: Hana Schneebergová a Eva Došková zde zkoušely piruety, dnes zapomenutý skok kadet (z nohy na nohu s půl-obratem) a školu (povinné cviky v bruslení na

jedné noze po uzavřených křivkách s kličkami, dvojtrojky a protizvraty).

Naopak v létě, počátkem července, pokud se vše neodehrávalo na Labi, býval rybník místem připomínky upálení Mistra Jana Husa, jak zaznamenal spisovatel Adolf Branald ve zvláštním tisku *Toušeň a divadlo* (1983): *Když už jsme v tom vzpomínání – ještě se musí celá Toušeň, včetně lázeňských hostů a několika prvních trampů shromáždit kolem rybníka, pan řídící pronese řeč o kostnickém mučedníkovi, hranice vzplane, do tmy se ladně vznese hlas trubky, na břehu Rýna umírá dálné vlasti syn... Rybníček zasypali, kdoví kam zmizela trumpeta...*

V průběhu zemědělského roku býval rybník obhospodařován ještě na prahu padesátých let. Jakmile ale i do Toušeni dolehlo znárodnění a místní hospodáři přišli o svá pole, ustal zájem o úrodné bahno, nikdo je nevyvážel a než se o rybník starat, bylo pro obec snazší vodu vypustit. Přítokovou strouhu pohltilo potrubí. Zavážkou, která trvala několik let, pak vznikla uprostřed obce plocha bez zjevného účelu. Nelíbilo se zde ani pouťovým atrakcím. Teprve v době „pražského jara“ přišla myšlenka využít ladem ležící prostranství ke stavbě prodejny potravin. Úprava staveniště začala v létě 1968, v nové montované budově (dnes Casido) se prodávalo poprvé v srpnu 1971. Když pak byl prostor před nákupním střediskem podle návrhu architekta Jana Karpaše upraven v parčík, zapustil zde kořeny také náš **vánoční strom**. Pan architekt měl rád borovice (a břízy). Východní část parčíku nakonec posloužila i ke stavbě dnešní zděné prodejny potravin, jejíž podzemí mělo nahradit protiatomový kryt. Nejen potraviny se zde prodávají od září 1992.

Adventní *rozsvěcení vánočního stromu* – poprvé jako společenské setkání pořádané z iniciativy základní školy v Lázních Toušeni ve spolupráci s TJ Sokol Lázně Toušeň před jedenácti lety 28. listopadu 2004 – se rychle vžilo tak, že si je dnes málokdo nechá ujít. Předvánoční procházka, dětský zpěv, hrané scénky, živý Betlém, občerstvení, přátelská setkávání s kýmkoli a pocit společenství na bývalém rybníce bývají úžasné!



Stavidla a výpusti bývaly uprostřed hráze před silnicí, pod níž přebytečná voda protékala dolů strží ve směru Káranské ulice a v místě nazývaném „u stojanu“ tekla pod ulicí a dál zahrádkami do Labe.

Docela dobrodružně vzpomínal na svou dětskou zkušenost s toušeňským rybníkem pozdější armádní generál Ing. Tomáš Sedláček ve sborníku *Lázně Toušeň – 100 let nové školy* (1992): *Šel jsem v zimě domů ze školy se svou brašnou na zádech – byl jsem nejmladší, a tak jsem podobná zařízení dědil – a chtěl jsem se sklouznout na zamrzlém rybníku před Chvátlinovou hospodou. Ovšem nevěděl jsem, že Chvátlinovi předtím ledovali, zásobovali své lednice čerstvě nařezanými kusy ledu, které pak vydržely jako zdroj chladu přes celé následující léto, jak to tehdy bylo každou zimu zvykem. Přehlédl jsem, že voda je sice zamrzlá, ale led jenom slabý. Prostě mě klouzání skončilo tím, že jsem do rybníka, jak se říká, zahučel. Byl jsem v nějakém zimáčku a měl jsem štěstí, že jsem měl na zádech tu brašničku, která mě držela nad vodou. Také bylo štěstí, že tenkrát byl obsah brašničky dost prázdný. V dnešní době, kdy školáci mají své brašny plné, by to dopadlo asi hůře. Jak jsem se tak motal ve vodě, zahlédl jsem, že se pod lipami klouzá Jarka Choděra, a tak jsem na něj zavolal slabým hláskem: „Choděro, Choděro!“ a Jarka mě z té vody vytáhl a dovedl domů. Myslím, že jsem tenkrát nedostal ani pohlavek. Loni uplynulo od této příhody devadesát let.*

V zimních měsících před osmdesáti a méně roky, kdy už hostince „neledovaly“, hrávali naši otcové a dědové na rybníku hokej. Trénoval je MUDr. Jaroslav Pušbauer, stomatolog a hokejový olympionik, dvojnásobný mistr Evropy. Docházel z Nového Vestce. V chladnějších zimách se hrálo od prosince až do března. A hrávalo se dobře, jak víme z publikace *Lázně Toušeň – sport a sportovci: Místní bruslařský klub* usiloval o kvalifikaci do divize. Vše už bylo na dosah, ale postup ztroskotal na chybějící známce v legitimaci jednoho hráče... (na fotu z roku 1938 zleva Vojmír Králík, Vlastimil Šesták, Josef Langer, Václav Bendl, Jan Mráz, Václav Fejfar, Václav Michalec, Josef Hadrbolec, Břetislav Šesták, Jan Bašta). Zamrzlého rybníka tehdy využívaly i mladé toušeňské krasobruslařky: Hana Schneebergová a Eva Došková zde zkoušely piruety, dnes zapomenutý skok kadet (z nohy na nohu s půl-obratem) a školu (povinné cviky v bruslení na

jedné noze po uzavřených křivkách s kličkami, dvojtrojky a protizvraty).

Naopak v létě, počátkem července, pokud se vše neodehrávalo na Labi, býval rybník místem připomínky upálení Mistra Jana Husa, jak zaznamenal spisovatel Adolf Branald ve zvláštním tisku *Toušeň a divadlo* (1983): *Když už jsme v tom vzpomínání – ještě se musí celá Toušeň, včetně lázeňských hostů a několika prvních trampů shromáždit kolem rybníka, pan řídící pronese řeč o kostnickém mučedníkovi, hranice vzplane, do tmy se ladně vznese hlas trubky, na břehu Rýna umírá dálné vlasti syn... Rybníček zasypali, kdoví kam zmizela trumpeta...*

V průběhu zemědělského roku býval rybník obhospodařován ještě na prahu padesátých let. Jakmile ale i do Toušeni dolehlo znárodnění a místní hospodáři přišli o svá pole, ustal zájem o úrodné bahno, nikdo je nevyvážel a než se o rybník starat, bylo pro obec snazší vodu vypustit. Přítokovou strouhu pohltilo potrubí. Zavážkou, která trvala několik let, pak vznikla uprostřed obce plocha bez zjevného účelu. Nelíbilo se zde ani pouťovým atrakcím. Teprve v době „pražského jara“ přišla myšlenka využít ladem ležící prostranství ke stavbě prodejny potravin. Úprava staveniště začala v létě 1968, v nové montované budově (dnes Casido) se prodávalo poprvé v srpnu 1971. Když pak byl prostor před nákupním střediskem podle návrhu architekta Jana Karpaše upraven v parčík, zapustil zde kořeny také náš **vánoční strom**. Pan architekt měl rád borovice (a břízy). Východní část parčíku nakonec posloužila i ke stavbě dnešní zděné prodejny potravin, jejíž podzemí mělo nahradit protiatomový kryt. Nejen potraviny se zde prodávají od září 1992.

Adventní *rozsvěcení vánočního stromu* – poprvé jako společenské setkání pořádané z iniciativy základní školy v Lázních Toušeni ve spolupráci s TJ Sokol Lázně Toušeň před jedenácti lety 28. listopadu 2004 – se rychle vžilo tak, že si je dnes málokdo nechá ujít. Předvánoční procházka, dětský zpěv, hrané scénky, živý Betlém, občerstvení, přátelská setkávání s kýmkoli a pocit společenství na bývalém rybníce bývají úžasné!





FINANČNÍ SPRÁVA

Využijte novou službu Finanční správy a platte daň z nemovitých věcí bezstarostně každý rok prostřednictvím SIPO!

PROČ?

- > Už nebudete mít starost, jestli vám bude doručena složka do schránky!
- > Už nikdy nebudete mít obavu, že zapomenete zaplatit daň z nemovitých věcí!
- > Už se vám nestane, že nestihnete zaplatit daň včas!
- > Už nemusíte chodit platit na pokladnu finančního úřadu nebo čekat ve frontě na poště!

JAK NA TO?

UŽIVATELÉ SIPO

- 1) Vyplníte Oznámení k platbě daně z nemovitých věcí prostřednictvím SIPO a k němu přiložíte doklad o přidělení spojovacího čísla nebo aktuální rozpis bezhotovostní platby SIPO.
- 2) Toto doručíte finančnímu úřadu, u kterého jste poplatníkem daně z nemovitých věcí.

NEJSTE-LI DRŽITELEM SPOJOVACÍHO ČÍSLA SIPO

- 1) Vyplníte formulář SIPO (k vyzvednutí na pobočkách České pošty a nebo na www.ceskaposta.cz pod složkou Platební a finanční služby ČR) a odevzdáte ho osobně na kterékoliv poště.
- 2) Získáte spojovací číslo SIPO, a dále pokračujete jako uživatelé SIPO.

Přihlášení k placení daně z nemovitých věcí prostřednictvím SIPO na zdaňovací období roku 2016 je možné do 31. ledna 2016. Následující roky, i kdyby došlo ke změně výše daně, proběhne placení přes SIPO pro Vás zcela automaticky!

FORMULÁŘ OZNÁMENÍ K PLATBĚ DANĚ Z NEMOVITÝCH VĚCÍ PROSTŘEDNICTVÍM SIPO NAJDETE NA PODATELNÁCH FÚ NEBO NA WWW.FINANCNISPRAVA.CZ POD ZÁLOŽKOU DAŇOVÉ TISKOPISY.



www.financnisprava.cz



PF 2016



**Hodně štěstí, zdraví
a pohody
vám do nového roku přeje**

Toušeňský Myšák

Nabídka pracovních příležitostí

Městys Lázně Toušeň
přijme zaměstnance technických služeb
(zahradnické práce, úklidové práce
a správa zeleně, apod.)

formou veřejně prospěšných prací.

Nabídka je určena pro tyto skupiny občanů:

- občané se zdravotním postižením
- absolventi škol
- osoby pečující o dítě do 15 let věku
- uchazeči starší 55 let
- dlouhodobě evidovaní uchazeči (déle než 5 měsíců)

Zaměstnání je limitováno pracovní smlouvou na 6 měsíců s možností dalšího prodloužení. Pracovní doba je volná a možná i o víkendech.

Bližší informace poskytne starosta městyse Ing. Luboš Valhrach, tel.: 603 876 540, e-mail: starosta@laznetousen.cz

**Poskytovatel internetu
v Lázních Toušeni a okolí**

www.labenet.cz ☎ 605 055 000

8 Mb/s - **290 Kč**
16 Mb/s - **390 Kč**
23 Mb/s - **490 Kč**

Nulové zřizovací náklady. Instalace zdarma.

Úřední hodiny úřadu městyse

Hlavní 56, Lázně Toušeň

PONDĚLÍ

Úřední hodiny: 8.00 – 12.00 13.00 – 17.00
 Starosta: 9.30 – 12.00 13.00 – 17.30

STŘEDA

Úřední hodiny: 9.00 – 12.00 13.00 – 17.00
 Pokladna: 8.00 – 9.00
 Telefony: 326 992 302, 326 991 592

Otevírací doba pošty

Za Školou 414, Lázně Toušeň

Pondělí	8.00 – 10.30	14.00 – 17.00
Úterý	8.00 – 10.30	13.00 – 16.00
Středa	8.00 – 10.30	14.00 – 17.00
Čtvrtek	8.00 – 10.30	13.00 – 16.00
Pátek	8.00 – 10.30	13.00 – 15.00

Telefon: 326 992 326

Provozní doba knihovny

Sklenná vila, V Ovčárně 87

Úterý 14.30 - 17.00

Případné přerušení provozu bude včas oznámeno.

Rehabilitace-masážeLTV cvičení – elektroléčba - mobilizace páteře
reflexní terapie

Ivana Drobílková, Dům seniorů, Za školou 414

Pracovní doba:

pondělí - pátek dle objednání
objednávky na tel. 603 254 220**Masážní studio a infra sauna**

Na Panském 518, Lázně Toušeň

**Masérka pro rekondiční
a relaxační masáž.**

Alena Jiroušková tel. 773 586 596

Web: www.oazamasaze.cz**Pneuservis, autoservis**

Emanuel Fiala

Hlavní 13, Lázně Toušeň

pondělí - pátek 8:30—17:00

sobota, neděle dle dohody telefon: 731 036 059

Infozprávy

Služba infozpravy.cz je určena všem občanům městyse a je zcela zdarma.

Registrace je možná

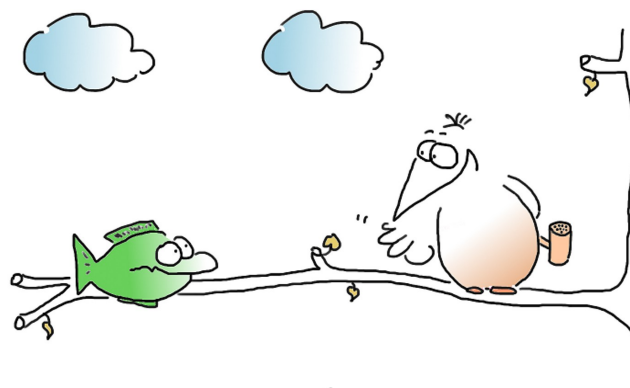
- osobně na úřadě v úřední hodiny
- přes internet <http://www.infozpravy.cz>
- mobilním telefonem.

Registraci pomocí mobilního telefonu provedete zasláním
krátké SMS zprávy ve tvaru**LT mezera číslopopisné**
na telefonní číslo **733 746 863****Ordinační hodiny praktického lékaře**

MUDr. Jiří Ranc, Za Školou 414, Lázně Toušeň

Pondělí	13.00 – 18.00
Úterý	7.30 – 14.00
Středa	11.00 – 17.00
Čtvrtek	7.30 – 14.00
Pátek	7.30 – 13.30

Telefon: 326 992 361



DO SMRTI DOBRÝ...

M

Veterinární praxe

MVDr. Jan Mysliveček, MVDr. Jitka Myslivečková

Hlavní 39, Lázně Toušeň

Pondělí	15.00 -19.00
Úterý	10.00 -12.00 15.00 -19.00
Středa	10.00 -12.00 15.00 -19.00
Čtvrtek	10.00 -12.00 15.00 -19.00
Pátek	15.00 -19.00

soboty, neděle a pohotovost po telefonické domluvě
Telefony: 326992912, 602641294**Gastrodeli****výrobky studené i teplé kuchyně, cukrářské i pekařské**

U Sokolovny 259

Lázně Toušeň

objednávky@gastrodeli.cz

telefon: 326 996 359

Česká daňová kancelář, s.r.o.

Ing. Luboš Valehrach, MBA

daňové poradenství - vedení účetnictví

Lázně Toušeň, Na Požárech 425

telefon: 603 876 540

Advokátní kancelář

Mgr. Stanislav Beran Za Školou 414, 250 89 Lázně Toušeň

1. patro telefon: 606 494 811

e-mail: beran-advokat@seznam.cz**Uzávěrka příspěvků**pro následující číslo Floriána: 15. ledna 2016.
Florián vychází vždy počátkem sudého měsíce.

K a l e n d á ř a k c í 2 0 1 5

změny vyhrazeny

den	čas	místo	akce
listopad 2015			
sobota 28. 11.	19.00	sokolovna	Bluesbadger festival (<i>Kingsize Boogiemena a hosté</i>)
neděle 29. 11.	16.30	Floriánské náměstí	rozsvícení vánočního stromu (<i>divadlo a koledy</i>)
prosinec 2015			
neděle 6. 12.	14.00	sokolovna	POHÁDKA pro děti + vyhlášení soutěže + mikulášská nadílka
neděle 6. 12.	18.00	sokolovna	video Studio LáTo (<i>Ing. M. Pulkrábek + J. Hadrbošková</i>)
neděle 13. 12.	17.00	Floriánské náměstí + PPP	průvod světel - sv. Lucie (<i>ohňostroji</i>)
úterý 15. 12.	17.00	jídlna Slatinných lázní	předvánoční vystoupení dětí z RC Myšák
úterý 15. 12.	18.00	Skleněná vila	vernisáž vánoční výstavy prací žáků Základní školy
čtvrtek 17. 12.	14.00	jídlna Slatinných lázní	předvánoční setkání seniorů (<i>s vystoupením žáků ZŠ</i>)
pátek 18. 12.	19.00	sokolovna	poslední leč Mysliveckého sdružení <i>Vysoká mez</i>
sobota 19. 12.	**	kostel sv. Floriána	adventní koncert Toušeňského chrámového sboru
úterý 22. 12.	16.00	Skleněná vila	předvánoční setkání se starostou (<i>cukroví a pochutiny vítány</i>)
čtvrtek 24. 12.	21.00	kostel sv. Floriána	půlnoční mše (<i>celebruje P. Josef Hurt</i>)
čtvrtek 31. 12.	24.00+15'	Floriánské náměstí	novoroční pozdravení každého s každým, kdo rád přijde
leden 2016			
neděle 3. ledna	15.00	sokolovna	POHÁDKA Křemílek a Vochomůrka (<i>DS Anfas Praha</i>)
sobota 23. ledna	20.00	sokolovna	ples Mysliveckého spolku <i>Vysoká mez</i>
neděle 24. ledna	17.00	sokolovna	video Divadelníci v Číně (<i>J. Hadrbošková</i>)
únor 2016			
pátek 12. února	20.00	sokolovna	karneval ZOO <i>Divadelního souboru</i>
sobota 13. února	10.00	sokolovna	karneval ZOO pro děti do tří let <i>DS + T. J. Sokol</i>
sobota 13. února	14.00	sokolovna	karneval ZOO pro od tří let <i>DS + T. J. Sokol</i>
sobota 13. února	20.00	sokolovna	karneval ZOO <i>T. J. Sokol</i>
neděle 28. února	17.00	sokolovna	video Vzpomínky (<i>Ing. M. Pulkrábek, J. Hadrbošková</i>)

FLORIÁN, zpravodaj městyse Lázně Toušeň, ročník 5, číslo 6

Vydává úřad městyse Lázně Toušeň

IČ: 00240893, registrační číslo MK ČR E 20466

Příspěvky pro rok 2015 přijímá: Hana Němečková, předsedkyně kulturní a spolkové komise

Redakční rada: Hana Němečková, Ivana Studničková a RNDr. Jan Králík, CSc.

Technická redakce: Mgr. Martin Černý

Kontakt: zpravodaj@laznetousen.cz

Sponzorský tiskne Ferratt International Czech, s. r. o.